

Cuma Sohbeti sayfası Adıyaman İl Müftülüğü tarafından hazırlanmaktadır.

KELEBEKLERİN BİLE ÇOCUKLARDAN DAHA UZUN YAŞADIĞI BİR ÇOĞRAFYADA SİZE HANGİ HİKAYEYİ ANLATAYIM?

İDLİB ANISINA...

Kudüs, Halep, Şam, İdlib ve daha birçok yer kanayan yaramız, belki de kangran haline geldi. Bir yerden kesilip atılsa da gözlerde yaşlar, hafızalarda silinemez izler, gönüllerde tedavi edilemez yaralar bırakıp geçti çoktan... Dün İdlib'te zalimler tarafından kullanılan kimyasal silahların (sarin gazı) sebep olduğu 100'den fazla sivilin acımasız bir şekilde ölümüne daha şahit olduk. İçlerinde birçoğunun çocuk olması bu üzüntümüzü daha da derinden hissetmemize sebep oldu. Saldırı da kimi kasaba sakinleri boğulma tehlikesi geçirdi, kimileri ise nefes alıp verme güçlüğü çektii, kimileri de daha çocuk olmalarına rağmen hayatlarının son demini, zalimlerin kendilerine reva gördüğü ağzından köpük gelerek geçirdi.

Video görüntülerini daha fazla seyredemedim. Duyarsızlığımı örtbas etmek için mi, sorumluluktan kaçmak için mi ya da merhametimi elvermediği için mi, bilmiyorum. Doğrusunu Allah bilir. Belki de görüntü bombardımanında hakikat perdelendiği için tepkimi birkaç cümleyle ifade ediyorum o kadar. Evet "Kelebeklerin bile çocuklardan daha uzun yaşadığı bir coğrafyada size hangi şiiri yazayım" diyen şairden daha cüretkar bir hal içerisindeyim belki de. Zalimlerin taşkalpliliklerinin her geçen gün daha da arttığı, mazlumların, mağdurların, mahrumların ahlarnın yeri göğü inlediği ve suçlarının (!) sadece "Rabbimiz Allah'tır" diyenlere reva görülen bu akla hayale sığmayan insanlık dışı zulümler, işkenceler, eziyetler karşısında kardeşleri olan biz Müslümanların elinden gelen şeyin, sadece sosyal paylaşım sitelerinde (facebook, youtube, twitter, instagram vb), çeşitli oturum ve söyleşilerde dile getirilen ve paylaşılan dualar, temenniler, beddualar, çeşitli sivil toplum örgütleri üzerinden yapılan yardımlarla sınırlı kalması, Rahmet peygamberinin "Sizden birisi bir kötülük gördüğünde onu eliyle düzeltsin. Buna gücü yetmezse diliyle düzeltsin. Buna da gücü yetmezse kalbiyle buğzetsin ki, bu imanın en zayıf mertebesidir" ahlakını örnek alma noktasında ne konumda olduğumuzu göstermesi açısından dikkate değerdir ve bir o derecede üzücüdür.

Çocuk denince aklımıza hemen Kur'an'ın Kerim'de Yusuf suresi diye adlandırılan ve baştan sona bir çocuğun, bir peygamberin hayat hikayesini (kuyuya atılması, iftiraya maruz kalması, hapis yatması, sarayda önemli bir makama yükselmesi vb.) anlatan Hz. Yusuf ve ismi en çok zikredilen peygamber olan, birçok surede, özellikle de A'raf, Taha, Kasas surelerinde anlatılan Hz. Musa gelmektedir.

Hiz. Musa'nın gözlerini açtığı bir dünyada güçlülerin zayıfları ezdiği, erkek çocukların boğazlandığı, bebeklerin dahi ilk nefes alışlarına müsaade edilmediği vb. hususların söz konusu olduğu bir toplum vardır. Kundakta bir bebek olan Hz. Musa'nın annesi tarafından bir sandık içerisinde nehre bırakılması, onu öldürmeye çalışan Firavun tarafından bütünlüğü, annesine göz ve gönül aydınlığı olsun diye annesi tarafından emzirilmesi, Firavun ve sihirbazlarının oyunlarını boşa çıkarması, Firavun ve yandaşlarının denizde boğulması, ilahi plan çerçevesinde gerçekleşen ve Allah'ın "Sakin, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah, onları ancak gözlerin dehşetle bakacakacağı bir güne erteliyor" şeklinde verdiği sözün yerine geldiği bir hadisedir. Firavun-Hz. Musa kıssası üzerinden verilen mesaj, Firavunların ve Musaların kıyamete değin hep var olacağı, zulüm karşısında

Musavari bir duruş sergilemek gerektiği, zalimlerin yaptıklarının yanlarına kar kalmayacağı gerçeğidir.

Bir zamanlar Hz. Peygamber, ağzında ezip yumuşattığı hurmaları bebeklere verirdi. Oysa şimdi bebekler ağzlarından köpükler kusarak can veriyorlar.

Bir zamanlar, Allah Resulü, kuyudan aldığı suyu çocukların yüzüne püskürtmek suretiyle şakalar yapardı. Oysa şimdi çocuklar kimyasal bombalarla, misket bombalarla şakalaşıyorlar.

Bir zamanlar bir savaş dönüştü yetim kalan Beşir'e "İster misin ben baban, Aişe anan olsun" diyen şefkat peygamberi vardı. Oysa şimdi 400 milyonun üzerinde hayatla mücadelesini tek başına vermeye çalışan bastonsuz, dayanaksız, kimsesizleştirilmiş, yalnızlaştırılmış yetimler var.

Bir zamanlar Medine'ye dönüşünü dört gözle bekleyen, geldiğinde binitine binen, onlarla oynayan, selam alıp veren, onları adam yerine koyan, çocukla çocuk olan bir dost vardı. Oysa şimdi dostluğu duadan ileriyeye gidemeyen, elinden tutup kaldıramayan dostlar (!) var.

Bir zamanlar ölen serçesinin yasını tutan çocuğa başsağılığına giden "Alemlere rahmet olarak gönderilen" bir insan vardı. Oysa şimdi ancak gıyabi cenaze namazını kıldığımız bebekler var, çocuklar var.

Bir zamanlar bir bedeninin organı gibi olduğumuz, bir organ uykusuzluk ve yüksek ateşten rahatsızlandığında diğer organlarda rahatsızlanıp diye bize söylenmişti. Ve bu sözün gereği olarak Ramazan ayının 17. günü İslam'ın ilk savaşı Bedir'de yapılmıştı. Ve yine Mekke bir Ramazan günü fethedilmişti.

Bu sözler eşliğinde güçsüzlüğümüzü, acziyetimizi ve belki de sorumsuzluğumuzu Sana arz ediyoruz Allahım! Hz. Musa'yı sahil-i selamete çıkardığın gibi, Hz. İbrahim'e ateşi soğuk ve selamet yaptığın gibi, Hz. Peygamber'e görünen ve görünmeyen ordularınla yardım ettiğin gibi, mazlum, mağdur, mahrum kardeşlerimize, özellikle Suriye'deki kardeşlerimize

yardım eyle! Gönüllerine ferahlık ver, işlerini kolaylaştır! Minarelerimizdeki ezan sesini eksiltme, gönderdeki bayrağımızı indirtilme, bu şanlı millete bir daha İstiklal Marşı yazdırma! Askerimize, polisimize güç ve kuvvet ver! Özellikle sınır ötesindeki askerlerimize, hedefleri gerçekleştirmiş bir şekilde sağ ve salim olarak memleketlerine, yuvalarına dönmeyi nasip eyle! Şehitlerimize rahmet eyle, gazilerimize hayırlı şifalar ve uzun ömürler, geride kalanlarımıza da sabr-ı cemillerihsan eyle! 15 Temmuz'da direnişten dirilişe evrilen ruhu, Mısır'dan başlamak suretiyle diğer İslam ülkelerine de göster! Vesselam!

Harun DOĞAN
İl Vaizi
harun_dogan23@hotmail.com.